Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30277
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

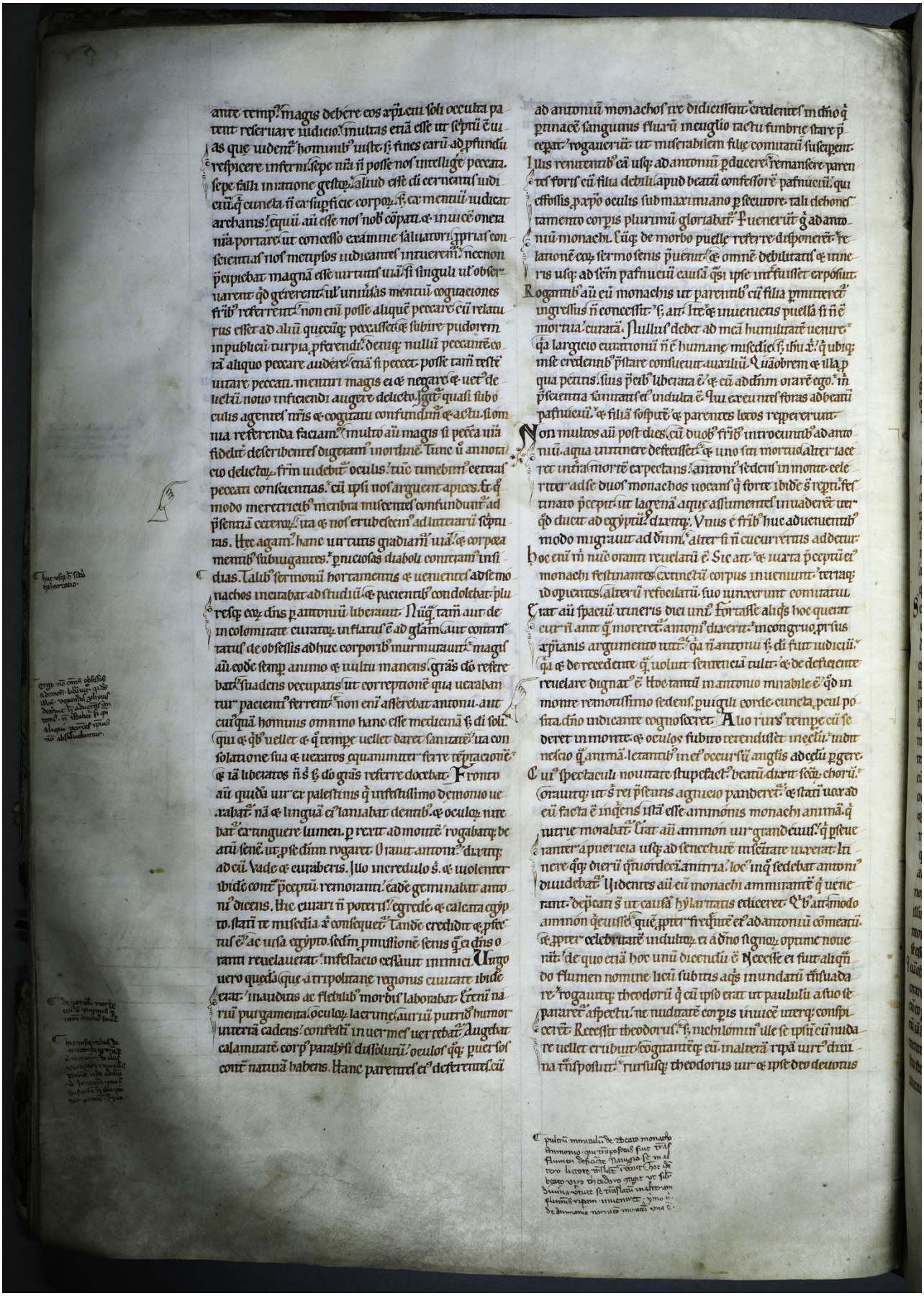

ante tempus magis debere eos apud eum soli occulta patent reseruare iudicio. multas etiam esse ut septuo tuas que uident homines uiste si; fines earum ad profundum respicere infirmi. sepe non posse nos intelligere peccata. sepe talia in ratione gestaque. aliud esse di cernentis uidere eum. quia cuncta in ea superficie corporum. si; ex mentium iudicat archanis. equum aiunt esse nos nos compatiendo in uicem onera nostra portare ut concesso examine saluatoris. spiritus conscientias nostras metipsos iudicantes inuenerint. necnon percipiebat magna esse ut tuti uitam si singuli ut obseruarent quod gererent. ut unusquisque mentium cogitationes fratribus referrent. non enim posse aliquem peccare cum relaturus esset ad alium quecumque peccasset. et subire pudorem in publicum turpia preferendi. denique nullum peccantem coram aliquo peccare audere etiam si peccet. posse tamen testimonium perhibere peccati. mentiri magis ea et negare et uerecundie nouo inficiendi augere delectat. sicut quasi subiectus agentes mores et cogitatum confundunt et actum. si omnia referenda faciam. multo iam magis si peccata nostra fidelibus deserentes digeriam in ordine. tunc ut annotacio delectat. fratribus uidebitur oculis. nunc tumebimus certiores peccati conscientias. cum ipsi nos arguentes apices. et quomodo meretricibus membra muscentes confundunt ad presentia cetera. ita et nos erubescimus ad interiora septuras. Hec agam. hanc uirtutis gradiamur uiam. et corpora mentibus subiugantes. pruriosas diabolo contriamur insidias. talibus sermonum hortamentis et uenientes ad se monachos incitabat ad studium et patientibus condolebat plures. eos dins per antonium liberauit. Nunquam tamen aut de in colomitate curatus. inflatus est ad gaudium aut contristatus de obsessis adhuc corporibus murmurauit. magis ut semper animo et uultu manens. gratias deo referebat suadens occupatus ut correptione qua uexabantur patientem ferrent. non enim asserebat antonius aut cuiquam hominum omnino hanc esse medicinam si di soli. qui et quibus uellet et quemque uellet daret sanitatem. ita consolationem sua et uexatos equanimiter ferre retribuentes et iam liberatos non si; deo gratias referre docebat. Fronto aut quidam uir ex palestinis quem infestissimo demonio uexabat. nam et linguam eiaculabant dentibus et oculos. nutebat eruuguere lumen. per rectum ad monte rogabant de anti senem ut pro eum rogaret. Orauit antonius dixit. ad eum. Vade et curaberis. Illo incredulo si et uolentem uidere contempsit remoratus. cadit gemmabat antonium dicens. Hic curari non potest. egredere et calcata egypto. stati ut misericordia consequeris. tandem credidit et profectus est. ac ursa egypto secundum permissionem senis quem deus oratum reuelauerat. infestacio cessauit inimica. Vngo uero quedam quae a tripolitane regionis ciuitate ibidem erat. inauditus ac fletibus morbus laborabat. cerebri naturi putrigamenta oculos. lacrimae aut ui putrido humor uiteria cadens. confestim in uermes uertebat. augebat calamitate corpus paralysi dissolutum. oculos quoque puer solum naturam habens. Hanc parentes eius deferentes cum ad antonium monachos ut didicissent credentes in domino quod punacem sanguinis fluxum incuriosio tactu fimbrie stare percepit. rogauerunt ut miserabilem fluxum comitatum susceperint. Illis renuentibus ea usque ad antonium producere remanere parentes forte cum filia debili. apud beatum confessorem pafnucium. qui effossis papo oculis sub maximiano persecutore tali de honestamento corpus plurimum gloriabatur. Puerum quoque ad antonium monachum. cum de morbo puellae referre disponentes relationem eorum sermonis senis puerum et omnem debilitatem et uiteris usque ad senem pafnucium causam quis ipse interfuisset exposuit. Rogantibus autem eum monachis ut parentibus cum filia permitteret ingressus non concessit. si; ante ire et inuenies puellam si non mortua curata. Nullus debet ad meam humilitatem uenire quia largitio curationum non humane misericordie si; ibi dixit. quia ubique in se credentibus prestare consueuit auxilium. Quamobrem et illa per quam petitis. suis precibus liberata est. et cum ad domum orare ego. in presentia sanitatem eius indulta est. Illum exeuntes foras ad beatum pafnucium. et filiam sospitem et parentes locos reperiunt.

Non multos autem post dies. cum duobus fratribus intrauerunt ad antonium. aqua intrinsecus defecisset. et uno iam mortuo alter iacebat in ipsa morte expectans. antonius sedens in monte celebrat. ad se duos monachos uocauit quorum forte ibidem sepultus fuerat precepit ut lagenam aquae assumentes in uadent uel quod ducit ad egyptum. dixitque. Vnus ex fratribus huc adueniunt modo migrauit ad dominum. alter si non cucurrerit addecurrit hoc enim in nocte oranti reuelatum est. Sic autem et iuxta preceptum eius monachi festinantes extinctum corpus inuenient. terraque operientes. alterum reuelatum. suo iuxtaeunt comitatum. Cum autem spacium trium dierum. fortasse aliquis hoc quaerat cur non ante quam moreretur antonius dixerit. incongruo. prius expiantis argumentum uitae. quam non antonius si; dii fuit iudicium. quam et de recedente quem uoluit sententiam tulit. et de decedente reuelare dignatus est. Hoc tamen in antonio mirabile est quod in monte remotissimo sedens. puigilis corde cuncta peccata prospiciens domino indicante cognoscere. Alio rursus tempore cum sederet in monte et oculos subito retendisset in celum. indignescio quam anima letantibus in eo occurrit angelis ad celum pergere. Cum spectaculi nouitate stupefactus beatum dixit secum chorum. orauitque ut si rei pietatis agnitio panderet. et statim uocat ad eum facta est ingens ira esse antonius monachi animam quae iuxta morabatur. Erat autem antonius uir grandeuus. quem puerum a puericia usque ad senectutem inseparate uiuebat. Iuniore quoque diem quinquecentesimum. loco in quo sedebat antonius diuidebatur. Videntes autem eum monachi admirantur quem uenerant. deprecantur ut causam hylaritatis edicere. Quibus antonius modo antonius quemdam quem prius fratrem et ad antonium commeantem. et propter celebritatem indulto. et a domino signo optime nouerat. de quo etiam hoc unum dicendum est. Necesse est fuit aliquando flumen nomine lycus subitus aquis inundantibus inuadere rogauitque theodorum quem cum ipso erat ut paululum a suo separaret aspectu. ne nudatam corpus inuicem uterque conspicerent. Recessit theodorus. si; michi solum ulle se ipsum cum nudare uellet erubuit cogitantque cum malitia repam uirum diuina disposuit. rursusque theodorus uir et ipse deo devotus

Cum usq; h sed obseruato.

Ergo nō omnes obsessos adeuntes. illum. quos illos. venientes. ipsum. deinde. si. adducit si. ipsum aliquis. parentes ipsum nō obstaculum.

De iuniori morte cum ad senium quem tamen diuisit senem.

Cum sanctus de monachis gratias egit. et monachi. et illi. et monachi. et ipse. usq; dolis. et. fratribus. ipsum et. his fuit et si. dicit. ipsum. ipsum. ipsum.

Cpulorum monachi de obcaso monachi antonio. qui tripolitanus fuit. Vnus flumen defuncte Nauigia se in ad terra lacore. illuc. redeunt. Chor de beato viro theodoro. quod ut sibi diuina dixit se transiuit. inaestimum flumen. rapam. inuenit. ymo. de domino. narrato. miraculum. ma C.